

Posudek diplomové práce

Jméno diplomanta: **Lukáš Onderka**

Téma a rozsah práce: **Jurisdikční normy v nařízení Brusel I bis, celkem 94 stran textu, včetně literatury, příloh a resumé**

Datum odevzdání práce: 11.05.2023

1. Aktuálnost (novost) tématu:

Diplomová práce je velmi aktuální, jurisdikční normy, tedy normy upravující soudní pravomoc, tvoří stále jedno z ústředních témat unijní regulace mezinárodního civilního procesního práva. Diplomant se zaměřil na úzce vymezenou oblast výkladu čl. 7/1 a 2 nařízení Brusel I bis, což je nutné přivítat: mohl tak jít do podrobností a věnovat se jednotlivým kauzám, které jsou s pravomocí podle těchto ustanovení nařízení Brusel I bis spojeny. Diplomová práce je tak nepochybně přínosná.

2. Náročnost tématu:

Téma je náročné. Diplomant vychází z judikátů Soudního dvora EU (SDEU), které podrobně rozebírá, nepřejímá automaticky názory SDEU, ale nad rozhodnutími sám přemýšlí, s kritickými připomínkami. To je potřebné ocenit.

3. Kritéria hodnocení práce

Diplomová práce je poměrně logicky rozvržena. Práce sestává z pěti kapitol, dále vnitřně rozčleněných, jimž předchází Úvod a po nichž následuje Závěr.

V Úvodu diplomant osvětluje cíl práce, jímž je dopodrobna analyzovat nejdůležitější aspekty vybraných jurisdikčních norem a zdůraznit nedostatky v textu norem nebo v judikatuře SDEU. Zaměřuje se i na právní situaci předcházející tomuto nařízení. Používá metodu popisnou, analytickou a komparativní.

První kapitola obecně uvádí a podrobně vymezuje mezinárodní civilní procesní právo a jeho základní pojmy.

Druhá kapitola se již přímo zaměřuje na vymezení hranic jurisdikční normy v čl. 7/1 a 2 Brusel I bis. Diplomant se zamýšlí na rozlišení pojmů mimosmluvní a deliktvní odpovědnost

s tím, že podle nařízení Řím II o právu rozhodném pro mimosmluvní závazkové vztahy zahrnuje mimosmluvní odpovědnost kromě civilní deliktní odpovědnosti také předsmluvní odpovědnost, odpovědnost plynoucí z bezdůvodného obohacení a z nepříkázaného jednání. Diplomant analyzuje recitál č. 7 k nařízení Řím II, podle něhož by věcná působnost tohoto nařízení a nařízení Brusel I měly být v souladu. Protože nařízení Brusel I bis bylo přijato až po nařízení Řím II, dochází diplomant k závěru, že čl. 7/2 Brusel I bis by neměl být aplikován na spory plynoucí z bezdůvodného obohacení, jednání bez příkazu nebo předsmluvní odpovědnosti. Evropský zákonodárce měl totiž podle diplomanta možnost výslovně stanovit, že pojem deliktní odpovědnosti je v nařízení Brusel I bis chápán rozdílně, což neučinil.

To je zajímavá myšlenka, kterou by však diplomant měl hlouběji odůvodnit. Článek 7/2 Brusel I bis se podle své formulace výslovně vztahuje na věci týkající se deliktní nebo kvazideliktní odpovědnosti, což odpovídá i formulaci čl. 5/3 nařízení Brusel I („in matters relating to tort, delict or quasidelict“), a to bez ohledu na český překlad nařízení Brusel I („ve věcech protiprávního jednání či jednání, které je postaveno naroveň protiprávnímu jednání“). Text čl. 5/3 Brusel I je v angličtině identický s formulací čl. 7/2 Brusel I bis. Došlo pouze ke zpřesnění českého překladu, kdy si patrně překladatel v původním textu nařízení Brusel I nevěděl rady s pojmem kvazidelikt. Podle názoru diplomanta výše uvedené vztahy pod čl. 7/2 Brusel I bis zahrnout nelze. K tomu by se měl diplomant vyjádřit při ústní obhajobě. Měl by konkrétně uvést příklady, kdy se čl. 7/2 Brusel I bis nebude aplikovat.

Třetí kapitola se věnuje určení příslušnosti soudu ve sporech ze smlouvy. Oceňují judikáty, které diplomant uvádí.

Čtvrtá kapitola pojednává obdobně o příslušnosti soudu ve sporech z deliktu, rovněž judikáty popsané v této partii jsou velmi cenné.

Pátá kapitola se zabývá vymezením společných znaků jurisdikčních norem v čl. 7/1 a 2 Brusel I bis, a to v určení místní příslušnosti, v alternativě k čl. 4, absenci ochrany slabší strany a rozsahu přezkumu tvrzených údajů zakládajících pravomoc/příslušnost, jakož i v otázce restriktivního výkladu. K diskusi jsou otázky pojetí cestujícího jako slabší smluvní strany (rozhodnutí Rehder, ke s. 67).

Práce končí Závěrem, v němž diplomant shrnuje poznatky, k nimž dospěl. Diplomant dochází k závěru, že názor SDEU, podle něhož jsou mimosmluvní a deliktní odpovědnost synonyma, je sporný, s ohledem na systematiku nařízení Řím II (s. 71). I to je vhodné upřesnit.

Práce je psána čtivě, s využitím zejména judikátů SDEU, odborné literatury by mohlo být více.

4. Připomínky a otázky k zodpovězení při obhajobě

K práci mám formální připomínky, které se týkají opakovaných překlepů – např. lex causa namísto lex causae (např. s. 18, 54, 72); signatářské státy namísto smluvní státy (např. s. 9, 11, 56), de lega ferenda namísto de lege ferenda; Mines de potass namísto Mines de potasse, passim (je to jeden ze zásadních judikátů, týkajících se pravomoci, názvu by měla být věnována větší pečlivost).

Otázka k zodpovězení při obhajobě je uvedena výše.

5. Doporučení / nedoporučení práce k obhajobě

Práci doporučuji k ústní obhajobě a předběžně hodnotím známkou výborně až velmi dobře, podle ústní obhajoby.

V Praze dne 18. 5. 2023

prof. JUDr. Monika Pauknerová, CSc., DSc.
oponentka diplomové práce